

[Handelsministeren.]

land har fremdeles en ustabiliseret Papirvaluta; Danmark og de øvrige skandinaviske Lande har ogsaa fremdeles Papirvaluta, hvis Kurser har været svingende, ikke blot i Forhold til Guldvalutaerne, men efter Omstændighederne ogsaa i Forhold til Sterling; Afsætningsvanskelighederne var for et Aar siden store for vore Eksportvirksomheder, de er mindst lige saa store i Dag. Jeg anser det derfor for en given Ting, at ingen Regering vil paatage sig Ansvaret for Regeringens Førelse, medmindre den har Sikkerhed for, at den i givet Tilfælde kan træffe Foranstaltninger som dem, der her er Tale om, hvis den anser dem for at være nødvendige. Var selve Foranstaltningerne paakrævede for et Aar siden, og det var alle jo enige om, saa er det givet, at de nu er endnu mere paakrævede paa Grund af den Forværring af de økonomiske Tilstande, som kan konstateres i næsten alle Lande.

Ja, men det er jo Diktatur, der her foreslaas, udbryder Oppositionen og afmalder alle Diktaturets Rædsler til Skræk og Advarsel for Folket. Men heroverfor kan man rigtignok med Sandhed henvise til hin saa ofte citerede Præsts formildende Ord til en opskræmt Menighed: Græder ikke, Børnlille, thi det turde være Løgn alt sammen! Der er ikke en Linie mere Diktatur i det Forslag, der her behandles, end der er eller var i den gældende Valutalov og de forud for denne vedtagne Valutalove. Den gældende Valutalovs 6 første Paragraffer begynder med Ordene: „Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til“ o. s. v.; det nu forelagte Lovforslags 3 første Paragraffer samt § 5 og § 6 begynder med nøjagtig de samme Ord. Der er altsaa ikke her Tale om nogen Skærpelse, om nogen Udvidelse af Handelsministerens Myndighed, medmindre man vil hævde, at den forudsatte Overflytning af Valutakontoret fra Nationalbanken til Handelsministeriet er det samme som en Udvidelse af Handelsministerens Myndighed, men det vil man dog formentlig ikke hævde, i hvert Fald ikke ud fra den Betragtning, at Lovforslaget derved skulde adskille sig fra den gældende Lov paa en for Erhvervene ufordelagtig Maade, og det er da til syvende og sidst det, det i denne Forbindelse kommer an paa.

Modstanden mod Lovforslaget maa imidlertid have trængt til et Slagord, og man har da valgt at stemple Forslaget som et Udslag af Diktatorlyster. Man har aabenbart tænkt sig, at det vilde virke fordelagtigt i Agitationens Tjeneste at

hæfte Ordet Diktatur ved mig og Diktatur ved Forslaget. Jeg tror imidlertid, at man her forregner sig, og derfor vil man blive skuffet, thi Sandheden kan dog til syvende og sidst alligevel ikke skjules. Lovforslaget, som her er til Behandling, er bygget op paa nøjagtig de samme Principper som dem, der er lagt til Grund for alle de Valutalove, der er vedtaget her i Rigsdagen og vedtaget enstemmigt i det forløbne Aar. Der er saaledes ikke selv det fjerneste Holdepunkt for den Diktatur-Agitation, der er sat i Scene mod Forslaget. At Lovens Gyldighedstid er foreslaaet at skulle være 1½ Aar, har fornøftigvis ikke noget med det grundlæggende Princip at gøre. Den foreslaaede længere Gyldighedstid er i Erhvervenes velforstaede Interesse.

Med Patos udtalte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: Her foreslaar man nu oprettet en stor ny Statsinstitution, gældende halvandet Aar frem i Tiden. Sandheden er, at der ikke foreslaas nogen ny Statsinstitution, hverken stor eller lille. Valutakontoret eller Importkontoret er oprettet og har virket i Maaneder; det ledes af en Direktion paa 3 Medlemmer. Det samme foreslaas for Fremtiden. Det nye i Administrationen, det eneste nye, der foreslaas, er, at Erhvervene bliver taget med paa Raad, men Erhvervenes Repræsentanter kommer ikke til at danne nogen Statsinstitution; de danner et raadgivende Udvalg for Erhvervenes Interesser, og jeg kan ikke ret vel tænke mig, at jeg skulde møde nogen alvorlig Modstand her, hvis Lovforslaget bliver vedtaget; tværtimod! Erhvervene har jo Gang paa Gang udtalt Ønsket om at blive taget med paa Raad, naar Importbegrænsninger skulde foretages.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal forkyndte, at jeg havde til Hensigt at socialisere Handelen, og han spurgte i denne Forbindelse særdeles bekymret, hvad man skal forstaa ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 3 om de enkelte særlig vigtige Varer, som der eventuelt kan blive Tale om at centralisere Indkøbet af. Jeg skulde nu ikke tro — i hvert Fald ikke med Rette —, at det ærede Medlem har nødig at spørge herom. Han ved særdeles vel, hvad der er tænkt paa, og hans Spørgsmaal er saa meget mere urimeligt, som han tillige ved, hvilken Tvangssituation Danmark paa det her omhandlede Omraade kan blive stillet overfor. Men jeg anser det for øvrigt for ret ørkesløst at diskutere